

[Vilhelm Rasmussen.]

i dette Forslag angaar, givet sin Tilslutning til Forslaget og derved erklæret, at Lærerstandens er i allerhøjeste Grad interesseret i, at denne Sag nyder Fremme. Det forekommer mig, at dette er en Tale, som overfor Befolkningen og overfor Lovgivningsmagten maa virke med den allerstørste Vægt.

Til allersidst har jeg saa kun den ene Bemærkning at gøre, at i det Øjeblik Lærerskolerne bliver 4-aarige, vil det naturligvis blive dyrere at gennemføre et Studium, som giver Adgang til at blive Lærer i den danske Folkeskole. Det er derfor med Glæde, jeg har set, at den højtærede Minister i Bemærkningerne til Lovforslaget (Till. A. Sp. 2606) udtrykkeligt gør opmærksom paa, at dette Forslag naturligvis maa medføre nye Udgifter allerede derigennem, at Eleverne skal være 4 Aar paa Seminariet, altsaa Lærerskolen, men jeg mener, at foruden at det 4de Aar maa medføre nye Udgifter bl. a. i Form af Tilskud til de unge, der studerer, vilde det ogsaa være ønskeligt, om der kunde stilles noget større Midler til Raadighed for ubemidlede studerende paa Lærerskolerne, saaledes at man ikke med nogen som helst Ret kan mene, at den ubemidlede Del af Befolkningen skulde være afskaaret fra, at dens Sønner og Døtre kunde gennemføre Studiet i den 4-aarige Lærerskole og derved faa Adgang til at virke som Lærere i den danske Folkeskole.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag til hurtig og særdeles velvillig Behandling, og det er mit Haab, at det maa lykkes den højtærede Minister i denne Samling at gennemføre dette betydningsfulde Lovforslag.

Søren P. Larsen: Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, kom i Slutningen af sit Foredrag ind paa, at bag Ministerens Forslag laa ogsaa Lærerstandens Krav om en videre Uddannelse. Det er rigtigt nok, at Lærereforeningens Ledelse gennem mange Aar har ført disse Krav meget stærkt frem, og det er derfor ikke saa underligt, at andre har sluttet sig til Kravene ud fra den Betragtning, at der her kunde være et og andet, som maatte og skulde rettes. Det er

imidlertid min Opfattelse, at den almindelige Befolkning ikke egentlig har paa Fornemelsen, at det staa saa helt ilde til for Øjeblikket med Læreruddannelsen. Jeg hørte i Sommer en Købstadrepræsentant fortælle om, at ved Besættelsen af et Overlærerembede i den By, hvor han boede, og hvor han var Medlem baade af Byraadet og Skolekommissionen, havde han Lejlighed til at glæde sig over, sagde han, hvilken ypperlig Uddannelse de 30 Ansøgere til dette Overlærerembede i Virkeligheden var i Besiddelse af, og han pegede paa, at den videre Uddannelse havde disse unge Lærere meget ofte erhvervet sig, efter at Seminarieundervisningen var afsluttet; de havde faaet den dels paa Kursus, de korte Kursus og Aarskursus, som findes ved Lærerehøjskolen, og dels ved Selvstudium. Der gives jo mange Lejligheder til at faa en videre Undervisning paa Grundlag af den almindelige Uddannelse, som Seminarierne har givet. Vi har Kursus i en lang Række af Fag, og den Hjælp, det offentlige yder Lærerne, saa de kan søge disse Kursus, har de skiftende Regeringer saavel som Rigsdagen gennem Aarene stillet sig uhyre forstaaende overfor. Med den Uddannelse, som mangfoldige Lærere baade i By og paa Land har faaet, har de kunnet tage et Arbejde op i Aftenskoler, Foredragsforeninger, Sangforeninger og i Købstæderne i Handelsskoler og i tekniske Skoler, og man hører jævnlig fra alle Sider meget anerkendende Ord om Lærernes Deltagelse ogsaa i denne Del af Oplysningen af den opvoksede Slægt. Derfor tror jeg ikke, det er helt rigtigt, naar man drøfter Læreruddannelsen, at man hæfter sig ved Aarstallet 1894, som er Aaret for den gældende Seminarieordnings Indførelse —, hvis man da ikke gaar endnu længere tilbage. Det kan man ikke gøre uden samtidig at gøre opmærksom paa den videre Uddannelse paa Frivillighedens Grund, som Lærerstandens har Adgang til, og hvortil det offentlige har ydet en ikke ringe Støtte i Form af gratis Undervisning; Stipendier Rejseshjælp, Boghjælp o. s. v. Læreruddannelsen kan maaske have sine Mangler, som den er, men den er ikke saa ringe, som man undertiden vil gøre den til, og der er ingen Grund til at tro, at det egentlig er Mangel paa Kundskaber, der hindrer en Lærer i at gøre Fyldest i Folkeskolen; det